

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Pensionsfond. (Udvidelse af fondens investeringsmuligheder).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 27/12 90. Første behandling 16/1 91. Betænkning 21/2 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til sundhedsministeren og socialministeren:

»Hvorledes agter regeringen at sikre tilstrækkelige behandlingsmuligheder, boligforhold, beskæftigelsesmuligheder og fritidsaktiviteter for udskrevne psykiatriske patienter?«

Af Torben Lund (S), Jytte Hilden (S), Birgitte Husmark (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Duetoft (CD) og Lis Noer Holmberg (CD).

(Forespørgslen anmeldt 24/1 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/1 91).

Besvarelse

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Folketinget har flere gange gennem de senere år drøftet forholdene for psykiatriske patienter.

Drøftelserne har drejet sig om udviklingen inden for det psykiatriske sygehusvæsen, om opbygning af distriktspsykiatrien og om samordning med socialvæsenet.

Den igangværende omstrukturering af psykiatrien indebærer en mere aktiv behandlingsindsats, der medfører, at de såkaldte asylfunktioner bliver mindre karakteristiske for det psykiatriske sygehusvæsen. I lighed med udviklingen på det somatiske sygehusområde ændres indlæggelsesmønsteret og liggetiderne. I stedet udvides det ambulante behandlingstilbud. Det er en gunstig udvikling, og der er enighed om, at den bør fortsætte.

Fra psykiatrisk side er der dog rejst spørgsmål om, hvorvidt yderligere reduktion i sengetallet er forsvarlig. Tallene viser, at vi i Danmark har omtrent det laveste antal senge pr. indbygger i Europa. Betænkkeligheden skyldes, at en reduktion i sengetallet i nogle amtskommuner kan tænkes at ramme de kronisk sindslidende og deres familier på grund af mangel på institutionspladser i en aflastningssituation.

Sundhedsministeren har i anledning af den seneste debat bedt Sundhedsstyrelsens følgegruppe om at komme med en statusrapport. Rapporten giver et overblik og peger selvfølgelig på problemer.

Det har i debatten om de psykiatriske patienters forhold svirret med tal: 400.000 og 50.000. Når vi taler om psykiatriske patienter som målgruppe for psykiatrien, er det ikke 400.000, men 50.000, når de senildemente ikke medregnes.

Den sidste tids debat har navnlig koncentreret sig om en patientgruppe, der antalsmæssigt er ret lille. Sundhedsstyrelsens følgegruppe giver i den netop afgivne rapport et forsigtigt skøn på 400-600 personer, som har svære sindssygdomme, og hvor de eventuelt kompliceres af et alkohol- eller medicinmisbrug. Disse mennesker er, som det omtales i redegørelsen fra følgegruppen, i perioder mindre motiveret for behandling, og det er navnlig dem, der bliver synlige, ikke mindst hvis deres problemer kombineres med hjemløshed. Hvordan vi kan hjælpe disse mennesker, er selvfølgelig et problem.

Da vi i Danmark ønsker at begrænse brugen af tvang mest muligt, er der kun overtalelsen tilbage som udvej for at gennemføre et længerevarende behandlingsforløb. Og hvis det ikke lykkes, kan det ske, at han eller hun falder ud af det psykiatriske behandlingssystem. Dette pro-